

[Villemoes.]

med Dansk Sejlskibsrederiforening. Trods dette haaber jeg imidlertid, at Sagens Forløb vil blive tilfredsstillende for alle Parter.

Det er altid bedre at forebygge i god Tid, naar det drejer sig om sligt, end at skulle i Gang med Foranstaltninger, dersom Forholdene skulde blive værre. Lykkeligvis er det jo ikke i Øjeblikket saa særlig slemt i den væsentligste Del af de Have, der omgiver Landene; det er jo nærmest i Middelhavet og vel ogsaa i Østen, at der ikke er saa fuldkommen Idyl — vi har lige hørt om Tilfældet med det norske Skib, hvor der vistnok blev dræbt 6 Mand.

Det foreliggende Lovforslag er ikke forbundet med Udgifter for Staten, idet det er Rederne, der betaler Udgifterne, og naar Dansk Dampskibsrederiforening og de 7 Organisationer er enige og kan tiltræde Lovforslaget — og at det er Tilfældet, forstaaer jeg paa den højtærede Minister —, skal jeg paa mit Partis Vegne erklære, at vi er villige til at stemme for Lovforslaget, om end vi, som sagt, gerne vilde have haft saa megen Tid til Behandlingen, at vi kunde have set en lille Smule paa det og ogsaa kunde have givet enkelte Grupper og Organisationer Lejlighed til over for et eventuelt Udvalg at fremkomme med deres Ønsker angaaende denne Lovgivning.

Den højtærede Handelsminister foreslaar i § 3, at Bestemmelserne i denne Lov kun skal finde Anvendelse paa Personer, der beskæftiges om Bord i Fiskeskibe og Fiskefartøjer, i det Omfang, det bestemmes ved kongelig Anordning. Det samme gælder for Skibe og Fartøjer, der er hjemmehørende paa Færøerne. Saa vidt mig bekendt er der direkte Fisketransport fra Færøerne til Middelhavslandene, saa der maa jo være Skibe, der bevæger sig i de Zoner, hvor det ikke er saa helt lysteligt for et fredeligt Handelsskib at færdes.

Vi fra Venstres Side vil altsaa tiltræde Lovforslaget, idet vi er klar over, at det saa nogenlunde er en Nødvendighed at faa Lovforslaget gjort færdigt i indeværende Aar, hvilket jeg forstaaer man erkender fra alle Sider — den højtærede Minister maa saa tage Ansvaret for, at det er korrekt affattet. Jeg anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Larsen-Badse: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale at stemme for det foreliggende Lovforslag. Jeg kan slutte mig til de Bemærkninger, som fremkom fra den højtærede Handelsminister og ligeledes fra den ærede Ordfører for Venstre (Villemoes) om,

at det jo er meget kort Tid, der er levnet os til Behandlingen af Lovforslaget. Men vi fra vor Side tør ikke tage Ansvaret for at forhale Tidspunktet for dette Lovforslags Vedtagelse.

Det fremgik af den højtærede Ministers Forelæggelsestale, at ogsaa Ministeren beklagede, at der ikke havde været Lejlighed til at føre Forhandlinger med enkelte Grupper inden for Skibsfarten forud for Lovforslagets Vedtagelse. Da Søfart og Fiskeri har deres egen Ulykkesforsikring, som administreres gennem deres Ulykkesforsikringsforbund, er denne Sag i Virkeligheden ikke alene et Spørgsmaal om Forsikring for Søfolk, der kommer ud i den Risiko, her er Tale om, men tillige et Spørgsmaal om Tariffer, og dér vil jeg gerne have Lov til at forstaa den højtærede Handelsminister saaledes, at den Omstændighed, at der ikke har været truffet Forhaandsaftaler med andre Grupper af Skibsfarten, bl. a. om Tarifferne, saaledes at disse ikke har kunnet foreligge fuldt udarbejdede, ikke kan bevirke, at Ministeren ikke vil sætte sin Indflydelse ind over for Ulykkesforsikringsforbundets Administration af Loven paa en saadan Maade, at Tarifbestemmelserne bliver ændret i Overensstemmelse med, hvad de forskellige rimelige og berettigede Interesser maatte kræve. Jeg kan ikke se, at det er berettiget i nogen videre Udstrækning at hæve Tariffbetalingen for saadanne Skibe, som altid gaar i indenrigs Fart eller i indskrænket Fart, og som ikke maa gaa længere end f. Eks. op til Norge. Jeg vil henstille, at Ministeren administrerer Loven i Overensstemmelse med dette Ønske.

I øvrigt skal jeg anbefale ærede Medlemmer at stemme for Lovforslaget.

Veistrup: Der er noget uhyre nedslaaende i, at vi nu igen skal beskæftige os med Krigslovgivning. Men man kan jo ikke undres over, at der inden for de søfarendes Kredes næres Ængstelse for den Udvikling, der foregaar, og som i høj Grad kan komme til at berøre deres Erhverv.

I Henhold til Ulykkesforsikringslovens § 56 paahviler der Skibsrederne Forsikringspligt for Besætningen saavel som for det Mandskab, der midlertidig er knyttet til Skibene. Den Krigsforsikring, som her ønskes etableret, er jo baseret paa den almindelige Ulykkesforsikringslov af 1933, men man har dog ikke ment at kunne blive staaende ved de Erstatninger for fuld Invaliditet eller Dødsfald, der fastsættes i Ulykkesforsikringslovens § 39, Stk. 1, Nr. 6, som gaar ud paa, at der i intet Til-